

kostbarere Ejendomme; de faa paa Forhaand derved et lille Tillæg i Skatten.

Jeg ser derfor ikke rettere end, at hvis vi skulle komme ud over disse vanskelige Forhold, maa man sætte alle Ejendomme paa Landet ind under een Bestemmelse og gaa op til 6,000 Kr., enten de tilhøre næringsdrivende eller Haandværkere, saa at de alle komme ind under det Procentafdrag, som er foreslaaet af Udvalget. Derved ville vi undgaa megen Uretfærdighed og en hel Masse Fortolkninger og ministerielle Skrivelser for at faa klaret disse Spørgsmaal. Denne Skattereform kunne vi ikke komme hjem med og sige, at det er en Lettelse for disse Folk. Nej, tværtimod, det er ikke nogen Lettelse for disse Folk, og derfor synes jeg, vi maa imødekomme dem paa dette Omraade. Jeg har ikke stillet Ændringsforslag, fordi det ærede Udvalg og den højtærede Minister har været saa venlig med Hensyn til min Henstilling ved 1ste Behandling, og ere gaaet saa langt som de ere, jeg er meget taknemlig derfor. Jeg har imidlertid taget det op igen for at gøre denne Henstilling, fordi jeg tror, at den højtærede Minister og det ærede Udvalg virkelig ville være med til her at gøre, hvad retfærdigt er og derved undgaa megen berettiget Misnøje. En Haandværker som sidder i en Kommune, i en jævn god Drift, som han nylig har begyndt, men som ikke giver ham mere end det daglige Brød, kan komme til at betale 24—25 Øre i Skat, medens han, naar han har et Hus, hvad der i Reglen er Tilfældet, til 3,—5,000 Kr. kommer til at svare en Snøs Kroner i Skat til Stat og Kommune, hvad der for mange Haandværkeres Vedkommende vil være umuligt at skaffe til Veje. Der maa tidt ventes paa denne Skat paa 24—25 Øre, efter som disse Folks hele Indtægt gaar til de nødvendigste Livsfornödenheder, og det vil være meget beklageligt, om Kommunalbestyrelsen skal inddrive disse Skatter. Maaske sidder der en Mand og arbejder med 3 Sønner og sidder i gode Forhold, og ved Siden af sidder der en anden i trykkede Forhold, maaske Krøbling, og han kommer 50 pCt. højere op i Skat, end den, der har de raske Sønner hjemme. Der kan nævnes snesevis af saadanne Eksempler. Jeg vil henstille til det ærede Udvalg og den højtærede Finansminister at tage Hensyn til disse mine Betragtninger og foretage en Ændring, saaledes at i det mindste alle Ejendomme paa Landet kunde komme ind under de 6,000 Kroners Afdrag. Selv

om det skulde være en Villa, der kom ind under denne Bestemmelse, har det ingen Betydning, eftersom man vil komme til at ramme Ejeren paa anden Maade, f. Eks. gennem Formue- og Indkomstskat. Jeg kan ikke se rettere end, at det vilde være retfærdigt og billigt, og der trænges derfor i høj Grad til, at man faar en Ændring til 3die Behandling. Jeg skal derfor anbefale dette Punkt paa det varmeste til det ærede Udvalg og den højtærede Finansminister.

Bjerre: Under 1ste Behandling af det foreliggende Lovforslag omtalte jeg en hel Del Ting, som jeg kunde ønske at faa ændret; om de fleste af disse Ting, som jeg omtalte, er der stillet Ændringer, enten af Flertallet eller af Mindretallet. Jeg omtalte den Gang, hvad jeg for øvrigt har gjort ved flere Lejligheder her i Salen, at jeg var en Ven af Værdibeskatning. Men jeg vilde gerne mere og mere lægge Vægt paa at lægge Skatten paa Jorden i Stedet for at lægge den paa Bygninger og Besætning. Jeg henstiller derfor, at man her i Regeringsforslaget bør drage Besætning og Inventar fra. Jeg kunde ønske, at man ogsaa tog Bygningerne fra. Jeg omtalte dette Begreb fast Ejendom, hvorved man skulde forstaa Jord og Bygninger, som hørende sammen, som aldeles forkert. Jeg var mig imidlertid bevidst, at vi ikke kunde naa saa vidt, at vi kunde faa den Ændring, at Bygningerne gik ud, og jeg kan finde mig i, at Bygningerne blive staaende, men jeg vilde gerne have, at vi kunde naa til at faa Besætning og Inventar draget fra. Jeg omtalte, at Navnet Ejendomsskyld i Virkeligheden er vildledende; det burde være en Jordskyld. Jeg omtalte, at vi, naar vi skulle afløse de gamle Hartkornsskatter, som hvile udelukkende paa Jorden, ogsaa bør holde os til en Skat, der ligner den noget. Jeg antydede, i hvilken Retning, det vilde være rigtigt at kalde Skatten Jordskyld. Det kan selvfølgelig ikke gøres uden at til Gengæld Skatten maa sættes op. Det antydede jeg ogsaa, og det tror jeg, var klogt. Jeg kan ikke forstaa, at en Mand, der har Besætning, skal svare Skat deraf som Formuéskat, svare Skat deraf til Kommune, Amt og Stat. De Penge, han har anbragt i Besætningen, skulle regnes med til at svare Skat af ikke een, men mange Gange, i Mod sætning til, at han sætter dem ind i en Bank og lader dem staa der. Jeg ser desværre, at der ikke er stillet noget For-